

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5C/44/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615200379
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2016:3615200379.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou, v právnej veci navrhovateľa: Y. A. W.. XX.XX.XXXX, F. T. Q. XXX/XX, XXX XX Z., občan SR proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava IČO: 35 792 752, zastúpený JUDr. Andrea Cviková s.r.o. so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd zrušuje Rozhodcovský rozsudok pod sp. zn. C.-T.-XXXX/XX-X. zo dňa 29.09.2015, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605, Žilina o zaplatenie sumy 2089,62 eur s prísl.

Súd navrhovateľke náhradu trov konania nepriznáva.

Odporca je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok vo výške 331,50 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom zo dňa 28.01.2015 proti odporcovi domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. C.-T.-XXXX/XX-X. z dôvodu, že uzavrela úverovú zmluvu s odporcom, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy, ktorej súčasťou sú aj všeobecné podmienky chcela úver, preto zmluvu nemohla ovplyvniť, teda je zrejmé, že ona ako spotrebiteľ nemá žiadne právo zasiahnuť do úverovej zmluvy, ani nemôže v nej presadiť žiadnu zmenu, fakticky je pod tlakom finančnej tiesne a musí podpísať úverovú zmluvu aj keď je v rozpore so zákonom. RPMN je vysoká a po prepočítaní nesúhlasí a je oveľa vyššia a je v rozpore so smernicou 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 ako aj s § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka a § 54 Občianskeho zákonníka, úverová zmluva vykazuje znaky úžery a je absolútne neplatná, rozhodcovský súd priznal plnenie, ktoré je právom nedovolené. Podaním zo dňa 29.12.2015 č.l.63 spisu uviedla, že sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku C.-T.-XXXX/XXK zo dňa 29.09.2015, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter ako nástupnícky súd po získaní povolenia Ministerstva spravodlivosti SR, vzhľadom nato, že rozhodcovským rozsudkom bolo priznané plnenie právom nedovolené v rozpore s dobrými mravmi a z dôvodu, že zmluvu o revolvingovom úvere považuje za neplatnú v rozpore s dobrými mravmi. Súd pripustil zmenu žalobného petitu podľa § 95 ods.2 OSP.

Odporca v písomnom vyjadrení prostredníctvom svojho zástupcu uviedol, že rozhodcovské konanie v ktorom bol vydaný rozhodcovský rozsudok C.-T.-XXXX/XX-X. zo dňa 05.12.2014 nebolo právoplatne skončené, nakoľko v zmysle novej právnej úpravy konania neskončené do 31.12.2014 sa automaticky prerušujú, preto rozhodcovský rozsudok nie je právoplatný. Poukázal na to, že dlžník podpísaním tlačiva - rozhodcovskej zmluvy neuzatvára zároveň zmluvu o úvere. Spotrebiteľ je osoba úplne spôsobilá na právne úkony a v primeranom rozsahu obozretná, mala právo zrušiť rozhodcovskú zmluvu aj dodatočne.

Samotné uzavretie rozhodcovskej zmluvy a zmluvy o úvere neodporuje žiadnemu právnomu predpisu a z podanej žaloby nevyplýva dôvod, pre ktorý by mala táto skutočnosť spôsobovať neplatnosť zmluvy, tiež tvrdenie o drobnom a nečitateľnom písme je zavádzajúce a vecne neopodstatnené. Je zvláštne, že navrhovateľ si uvedomil neplatnosť rozhodcovskej zmluvy až po vydaní rozhodcovského rozsudku, preto žiadal žalobu zamietnuť.

Súd konal v neprítomnosti odporcu podľa § 101 ods.2 OSP, zástupca odporcu svoju neprítomnosť riadne ospravedlnil podľa § 101 ods.2 OSP.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, oboznámením sa s obsahom rozhodcovskej zmluvy č.l.39 spisu, zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru zo dňa 13.12.2012 č.l.41 spisu, splátkového kalendára č.l.42 spisu, zmluvných podmienok č.l.38 spisu, pripojeného rozhodcovského spisu, dokladu o výške úrokovej miery platnej v eurozóre pre spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy 95a) spisu a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Navrhovateľka podala dňa 28.01.2015 na tunajšom súde žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-1998/14-EK , ktorý nenadobudol právoplatnosť, následne bola tunajším súdom vyzvaná na doplnenie žaloby zo dňa 16.06.2016, pričom dňa 25.06.2015 doplnila žalobu a následne dňa 29.12.2015 zaslala podanie, ktoré označila ako zmenu žaloby a toto sa týkalo už nového rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-1998/14-EK zo dňa 29.09.2015, preto súd pripustil zmenu žaloby podľa § 95 ods.2 OSP.

Zástupca navrhovateľky splnomocnený na zastupovanie navrhovateľky uviedol, že podanie zo dňa 29.12.2015 označené ako žaloba je vlastne zmenou žalobného petitu, ktorým sa navrhovateľka domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-1998/14-EK zo dňa 29.09.2015 vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter so sídlom Framborská 3605 Žilina z dôvodu, že považuje rozhodcovskú zmluvu uzavretú účastníkmi konania za neplatnú dôvodu, že bola napísaná v ten istý deň ako zmluva o úvere, bola vypracovaná drobným ťažko čitateľným písmom, navrhovateľka nevedela čo je rozhodcovská zmluva, nerozumela jej, myslela si, že ide o doklad, ktorý sa týka samotného úveru, namietal výšku úroku z úveru, považoval ho za neprimerane vysoký, ktorý je uvedený v zmluve o úvere č. 8500019173 vo výške 76,21%. Navrhovateľka prevzala rozhodcovský rozsudok dňa 23.11.2015, pričom dňa 29.11.2015 č.l.63 spisu podala na súd podanie označené ako žaloba, avšak ide o zmenu žalobného návrhu. Poukázal na to, že navrhovateľka sa stará o ťažko chorého otca, preto sa nemohla pojednávania zúčastniť. O čom súdu predložila dodatočne potvrdenie lekára.

Z výsluchu navrhovateľky vyplynulo, že uzavrela s odporcom zmluvu o revolvingovom úvere na sumu 1500 eur, považovala túto zmluvu za neplatnú, lebo nebol jej daný priestor na oboznámenie rozhodcovskej zmluvy, nevedela čo je rozhodcovská zmluva, tomuto pojmu nerozumela, bolo jej to predložené spolu so zmluvou o revolvingovom úvere na podpis, domáhala sa zrušenia rozhodcovského rozsudku, lebo rozhodcovské konanie trpelo vadou podľa zákona o rozhodcovskom konaní, lebo rozhodcovský rozsudok nesmie zaväzovať na plnenie, ktoré je objektívne nemožné a právom nedovolené.

Z vyjadrenia rozhodcovského súdu č.l.34 a 72 spisu vyplýva, že rozhodcovské konanie na základe ktorého navrhovateľka prevzala rozhodcovský rozsudok 29.12.2014 nebolo právoplatne skončené do 31.12.2014, teda rozsudok treba považovať za nulitný a pokračuje v ňom nástupnícky súd v zmysle § 73 ods.5 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Následne vydal dňa 29.09.2015 nástupnícky rozhodcovský súd nový rozhodcovský rozsudok RK-PC-1998/14-EK a doručil odporkyňi dňa 23.11.2015. V lehote troch mesiacov od doručenia rozsudku mala odporkyňa / v tomto konaní navrhovateľka/ v zmysle §45 ZoSRK podať žalobu o zrušenie tohto rozhodcovského rozsudku na riadny súd čo neurobila, preto rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.02.2016 a vykonateľnosť 24.02.2016.

Odporca v písomnom vyjadrení prostredníctvom svojej zástupkyne uviedol, že navrhovateľka mala možnosť ovplyvniť uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy v čase podpisu zmluvy ako aj dodatočne v lehote 14 dní od uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy. Je podstatné., či rozhodcovská zmluva vznikne, eventuálne či dôjde k jej zrušeniu. Jednak ustanovenie o tom, že rozhodcovská zmluva nie je podmienkou pri získaní úveru a teda, že k jej uzavretiu vôbec nemuselo dôjsť, a ustanovenie o

možnosti jednostranného ukončenia rozhodcovskej zmluvy- odstúpením od zmluvy. Táto informácia sa uvádzala hneď v popredí textu rozhodcovskej zmluvy, teda z hľadiska transparentnosti nie je možné konštatovať deficit informovanosti na strane spotrebiteľa, naviac keď v danom čase bol informovaný o tom, čo uzavretie danej zmluvy má za následok, preto bola individuálnym spôsobom uzavretá osobitná rozhodcovská zmluva. Spotrebiteľské rozhodcovské konanie sa uskutočňuje v sídle stáleho rozhodcovského súdu a je spravidla písomné. K neprimeranosti úrokov uviedol, že ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie finančných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsobom ,mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti, preto žiadala žalobu zamietnuť.

Z rozhodcovskej zmluvy č. 8500019173 zo dňa 13.12.2012 č.l. 39 spisu vyplynulo, že táto bola podpísaná v ten istý deň ako zmluva o úvere, teda všetky doklady boli navrhovateľke predložené naraz ako uviedla navrhovateľka tieto podpísala naraz, nemala možnosť sa vopred oboznámiť s ich obsahom, myslela si, že sa všetko týka len úveru. Rozhodcovská zmluva zo dňa 13.12.2012 je písaná drobným takmer nečitateľným písmom a tiež týmto písmom je zhotovená aj zmluva o revolvingovom úvere, ktorú navrhovateľ naraz podpísal, pričom nebolo navrhovateľke zo strany odporcu nič vysvetlené. že ide o rozhodcovskú zmluvu, ktorá bola podľa názoru súdu navrhovateľke priamo vnútená spolu so zmluvou o úvere, nemala vedomosť čo je rozhodcovská zmluva, rozhodcovský súd, predpokladala, že všetky doklady sa týkajú úveru o ktorý mala záujem, nemala možnosť oboznámiť sa s nimi, vopred a neboli jej vysvetlené, preto súd dospel k záveru, že navrhovateľka ako slabšia strana v spore bola pod tlakom silnejšej strany v spore a to právne znalého dodávateľa, ktorý využil neznalosť a slabšiu vyjednávaciu silu navrhovateľa ako spotrebiteľa. Rozhodcovská zmluva uzavretá dňa 13.12.2012 spolu so zmluvou o revolvingovom úvere č. 8500019173 zo dňa 13.12.2012 je formulárovou zmluvou, písanou drobným písmom, nebola individuálne uzavretá, navrhovateľke neboli vysvetlené základné pojmy ako je rozhodcovská zmluva, rozhodcovský súd, právne dôsledky jej uzavretia, týmto pojmom nerozumela nebolo nič vysvetlené o aký úkon sa jedná, navrhovateľka je bežným právne nevzdelaným spotrebiteľom, ktorý chcel získať peniaze, nemal možnosť sa so zmluvami vopred oboznámiť, nič mu nebolo vysvetlené, nerozumel im, nemal priestor si ich vopred prečítať a porozumieť ich obsahu, myslel si, že ide výlučne o úver, preto rozhodcovská zmluva mu bola jednostranne vnútená zo strany odporcu. Súd považuje zmluvu o rozhodcovskej zmluve za formulárovú zmluvu písanú drobným a ťažko čitateľným písmom, ktorá s poukazom na okolnosti prípadu nebola individuálne dojednaná. Odporca ako dodávateľ porušil § 3 ods.5 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, keď uzavretím spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy nesmie byť podmienené uzavretie spotrebiteľskej zmluvy. V danom prípade obe zmluvy tak rozhodcovská ako aj úverová zmluva boli naraz predložené navrhovateľke na podpis, ktorá sa nemala s nimi možnosť vopred oboznámiť, teda rozhodcovská zmluva bola navrhovateľke podsunutá na podpis spolu s úverovou zmluvou, pričom navrhovateľka predpokladala, že ide len o úver. Tiež zo strany odporcu bolo porušené ustanovenie § 3 ods.8 zákona č. 335/2014 Z. z. keď odporca opakovane uzatvára spotrebiteľské zmluvy ako subjekt, ktorého predmetom podnikateľskej činnosti je poskytovanie úverov nebankovým spôsobom bol povinný v listinnej podobe pred uzatvorením zmluvy informovať v rozsahu poučenia podľa prílohy č. 1 k tomuto zákonu, pričom v danom prípade navrhovateľ uzatvára zmluvu mimo sídla odporcu a nebola mu poskytnutá požadovaná informácia pred samotným uzatvorením rozhodcovskej zmluvy v listinnej podobe. Súd preto dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva uzavretá bez možnosti spotrebiteľa zistiť a byť oboznámený s obsahom rozhodcovskej zmluvy a bez náležitého vysvetlenia a poučenia nebola individuálne dohodnutá, je formulárovou zmluvou vypracovanou drobným ťažko čitateľným a pre spotrebiteľa so slabšou vyjednávacou silou, ktorý nemá právnické vzdelanie, je písaná ťažko zrozumiteľným písmom, ktorá bola navrhovateľovi "vnútená" spolu so zmluvou o úvere, aj keď odporca tvrdí, že bola individuálne dojednaná, súd tieto tvrdenia považuje za účelové a nepreukázané. Súd posúdil právny vzťah medzi veriteľom ako dodávateľom a dlžníkom ako spotrebiteľom ako spotrebiteľský, aplikoval na daný právny vzťah ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z. z., Smernicu Rady 93/13 EHS, rozsudok Súdneho dvora ES vo veci C 240/98 zo dňa 27.06.2000 Oceáno Grupo Editorial SA c/a Roció Murciano Quintero, rozsudok Súdneho dvora ES vo veci C - 168/2005 zo dňa 26.10.2006 Elisa María mostaza Claro c/a Centro Móvil Milenium SL, a uviedol, že v súd v záujme ochrany spotrebiteľa ex offo preskúmal zmluvu zakladajúcu právny vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pričom konštatoval, že vzhľadom na okolnosti za ktorých bola rozhodcovská zmluva uzavretá dochádza k nerovnováhe v právach a povinnostiach oboch zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje

spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia sporu, rozhodcovskú zmluvu spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemohol ju ovplyvniť, lebo nebol s ňou oboznámený a nemal možnosť sa s jej obsahom vopred oboznámiť, nebola mu vysvetlená odporcom ako dodávateľom, mohol ju ako celok prijať alebo ako celok odmietnuť, pričom vzhľadom na okolnosti prípadu ani nezistil, že k zmluve o úvere mu bola "vnútená aj zmluva o rozhodcovskej zmluve". Súd takúto rozhodcovskú zmluvu preto považoval za neplatnú, na jej základe nemal byť vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý preto nemôže byť platným exekučným titulom.

Zo zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 13.12.2012 vyplýva, že účastníci konania uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500019173 na základe ktorej odporca poskytol navrhovateľke úver vo výške 1500 eur ktorú sa zviazala splácať v 42 splátkach po 80,37 eur v celkovej výške 3375,53 eur, pri RPMN 70,01%, pri ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21% ročne.

Výška ročnej úrokovej sadzby revolvingu teda dohoda o výške úrokov sa prieči dobrým mravom, teda je v rozpore s § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka a preto zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 13.12.2012 je absolútne neplatná podľa § 39 OZ. Odporca sa týchto nárokov nemôže domáhať, keďže svojou povahou ide o úžeru. Za požičanú sumu 1500 eur tak, navrhovateľ ako spotrebiteľ zaplatí sumu 3375,53 eur, teda 225,04%. Dohodnutá výška úroku z revolvingového úveru 76,21% ročne sa prieči dobrým mravom a niekoľkonásobne prevyšuje výšku úrokov za úvery v bankách za spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy t. j. v decembri 2012 t.j. 10,58% ročne, č.l. 95a spisu, teda viac ako 7 násobne vyššia. Teda zmluva o revolvingovom úvere je absolútne neplatným právnym úkonom, potom navrhovateľ z takejto neplatnej zmluvy má právo len na bezdôvodné obohatenie, teda čo navrhovateľovi poskytol po odpočítaní sumy, ktorú navrhovateľ na úver zaplatil.

Podľa § 3 ods.5 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní uzavretím spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy nesmie byť podmienené uzavretie spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 3 ods.8 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní dodávateľ, ktorý opakovane uzaviera so spotrebiteľmi spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu alebo ponúka jej uzavretie, je povinný na svojom webovom sídle, ako aj v listinnej podobe v priestoroch v ktorých dochádza k uzavieraniu spotrebiteľských zmlúv a pred uzavretím spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy informovať spotrebiteľa v rozsahu poučenia podľa prílohy č. I. tohto zákona

Podľa § 45 ods. 1 písm. i, l zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporurozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní prvé dve vety žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom a účelom obchádza zákon alebo sa prieči dobrým mravom

Podľa § 451 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa čl.3 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl.6 ods.1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné

pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa §52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa §52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa čl.3 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ods.2 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa ods.3 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl.5 v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v čl.7 ods.2.

Podľa čl.6 ods.1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa § 3 ods.3 a § 3 ods.5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľka podala návrh včas v zákonom stanovenej lehote, lebo prvý rozhodcovský rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť prevzala dňa 29.12.2014, pričom žalobu podala dňa 28.01.2015, druhý rozsudok bol vydaný dňa 29.09.2015 a doručený bol navrhovateľke dňa 23.11.2015, pričom zmenu žaloby podala dňa 29.12.2015 na tunajšom súde, návrh podala v zákonom stanovenej trojmesačnej lehote podľa § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

Zo zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 13.12.2012 vyplýva, že výška ročnej úrokovej sadzby revolvingu vo výške 76,21% teda dohoda o výške úrokov sa prieči dobrým mravom, teda je v rozpore s § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka a preto zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 01.10.2012 je absolútne neplatná podľa § 39 OZ neplatná. Odporca sa týchto nárokov nemôže domáhať, keďže svojou povahou ide o úžeru. Za požičanú sumu 1500 eur tak, navrhovateľ ako spotrebiteľ zaplatí sumu 3375,53 eur, teda 225,04%. Dohodnutá výška úroku z revolvingového úveru 76,21% ročne sa prieči dobrým mravom a niekoľkonásobne prevyšuje výšku priemernej úrokovej miery z úverov poskytnutých v eurách v rezidentom eurozóny za spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy splatné od 1 do 5 rokov t. j. v októbri 2012 t.j. 10,58 % ročne č.l.95a spisu, teda viac ako sedemnásobne prevyšuje priemerné bankové úroky v eurozóne. Teda zmluva o revolvingovom úvere je absolútne neplatným právnym úkonom, potom navrhovateľ z takto neplatnej zmluvy má právo len na bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka, teda toho čo odporca navrhovateľke poskytol po odpočítaní sumy, ktorú navrhovateľka na úver zaplatila. Tiež Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods.2 Obchodného zákonníka predmetom ktorej je poskytnutie služby odkladu maximálne troch splátok za ktorú sa zaväzuje dlžník zaplatiť odplatu vo výške 215,75 eur za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok vo výške 112,08 eur v prípade ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý, tiež odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dáva dlžník veriteľovi svoj súhlas, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v neprospech spotrebiteľa, ktorý navyšuje samotný úver, ktorý je dohodnutý za neprimeraných podmienok v neprospech navrhovateľky ako spotrebiteľa, navyšuje aj tak neprimerané podmienky úveru a umožňuje jednostranne manipulovať so spotrebiteľom v jeho neprospech a tak vyvíjať na neho jednostranný tlak, lebo spotrebiteľ už vopred dáva súhlas v zmluve, ktorý umožňuje veriteľovi uplatňovať svoju nadvládu v zmluvnom vzťahu.

Rozhodcovská zmluva bola podľa názoru súdu navrhovateľke priamo "vnútená" spolu so zmluvou o úvere, nemala vedomosť čo je rozhodcovský súd, predpokladala, že všetky doklady sa týkajú úveru o ktorý mala záujem, lebo ich podpisovala odporcu, nemala možnosť im porozumieť, lebo nemá právnické vzdelanie, nevedela čo je rozhodcovský súd a tiež čo je rozhodcovská zmluva, oboznámiť sa s nimi, všetky doklady podpísala naraz v presvedčení, že ide o úver, preto súd dospel k záveru, že navrhovateľka ako slabšia strana v spore bola pod tlakom silnejšej strany v spore a to právne znalého dodávateľa, ktorý využil neznalosť a slabšiu vyjednávaciu silu navrhovateľa ako spotrebiteľa. Rozhodcovská zmluva uzavretá dňa 13.12.2012 spolu so zmluvou o revolvingovom úvere táto je formulárovou zmluvou, písanou drobným písmom, nebola individuálne uzavretá, navrhovateľke nebolo nič vysvetlené o aký úkon sa jedná, navrhovateľka je bežným právne nevzdelaným spotrebiteľom, ktorý chcel získať peniaze, nemal možnosť sa so zmluvami vopred oboznámiť, nič mu nebolo vysvetlené, nerozumela im, nemala priestor si ich vopred prečítať a porozumieť ich obsahu, neodržala zo strany dodávateľa žiadne kvalifikované vysvetlenie, myslela si, že ide výlučne o úver, preto rozhodcovská zmluva mu bola jednostranne vnútená zo strany odporcu. Súd považuje zmluvu o rozhodcovskej zmluve za formulárovú zmluvu písanú drobným a ťažko čitateľným písmom, ktorá s poukazom na okolnosti prípadu nebola individuálne dojednaná. Odporca ako dodávateľ porušil § 3 ods.5 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, keď uzavretím spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy nesmie byť podmienené uzavretie spotrebiteľskej zmluvy. V danom prípade obe zmluvy tak rozhodcovská ako aj úverová zmluva boli naraz predložené navrhovateľke s ktorými sa navrhovateľka nemala možnosť vopred oboznámiť a najmä im porozumieť, lebo výrazom rozhodcovská zmluva nerozumela a neobdržala od dodávateľa patričné vysvetlenie, teda rozhodcovská zmluva bola navrhovateľovi podsunutá na podpis spolu s úverovou zmluvou, pričom navrhovateľka predpokladala, že ide len o úver. Tiež zo strany odporcu bolo porušené ustanovenie § 3 ods. 8 zákona č. 335/2014 Z. z. keď odporca opakovane uzatvára spotrebiteľské zmluvy ako subjekt, ktorého predmetom podnikateľskej činnosti je poskytovanie úverov nebankovým spôsobom bol povinný v listinnej podobe pred uzatvorením

zmluvy informovať navrhovateľa v rozsahu poučenia podľa prílohy č. 1 k tomuto zákonu, pričom v danom prípade navrhovateľ uzatváral zmluvu mimo sídla odporcu a nebola mu poskytnutá požadovaná informácia pred samotným uzatvorením rozhodcovskej zmluvy v listinnej podobe. Súd preto dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva uzavretá bez možnosti spotrebiteľa byť oboznámený s obsahom rozhodcovskej zmluvy a bez náležitého vysvetlenia a poučenia nebola individuálne dohodnutá, je formulárovou zmluvou vypracovanou drobným ťažko čitateľným a pre spotrebiteľa so slabšou vyjednávacou silou, ktorý nemá právnické vzdelanie ktorá bola navrhovateľovi "vnútená" spolu so zmluvou o úvere, aj keď odporca tvrdí, že bola individuálne dojednaná, navrhovateľka mala možnosť od nej odstúpiť, súd tieto tvrdenia považuje za účelové a nepreukázané. Súd posúdil právny vzťah medzi veriteľom ako dodávateľom a dlžníkom ako spotrebiteľom ako spotrebiteľský, aplikoval na daný právny vzťah ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z. z., Smernicu Rady 93/13 EHS, rozsudok Súdneho dvora ES vo veci C 240/98 zo dňa 27.06.2000 Oceáno Grupo Editorial SA c/a Roció Murciano Quintero, rozsudok Súdneho dvora ES vo veci C - 168/2005 zo dňa 26.10.2006 Elisa María mostaza Claro c/a Centro Móvil Milenium SL, a uviedol, že v súd v záujme ochrany spotrebiteľa ex offo preskúmal zmluvu zakladajúcu právny vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pričom konštatoval, že vzhľadom na okolnosti za ktorých bola rozhodcovská zmluva uzavretá dochádza k nerovnováhe v právach a povinnostiach oboch zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia sporu, rozhodcovskú zmluvu spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemohol ju ovplyvniť, lebo nebol s ňou oboznámený a nemal možnosť sa s jej obsahom vopred oboznámiť pred jej podpisom, najmä že mu nebola vysvetlená odporcom ako dodávateľom, mohol ju ako celok prijať alebo ako celok odmietnuť, pričom vzhľadom na okolnosti prípadu ani nezistil, že k zmluve o úvere mu bola "vnútená" aj zmluva o rozhodcovskej zmluve". Súd takúto rozhodcovskú zmluvu preto považoval za neplatnú, na jej základe nemal byť vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý preto nemôže byť platným exekučným titulom.

Rozhodcovským rozsudkom bola navrhovateľka zaviazaná na plnenia, ktoré sú právom nedovolené vo výške 3375,53 eur za poskytnutú sumu 1500 eur, lebo samotné plnenie vzhľadom na neprimeranú výšku úroku z úveru 76,21% ročne predstavuje až 225,04% požičanej sumy čo je v demokratickej spoločnosti neakceptovateľné v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka, teda ide o absolútne neplatný právny úkon, teda v danom prípade má navrhovateľ právo len na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka, teda sumy 1500 eur, ktorú navrhovateľka prevzala podľa zmluvy minus to čo už navrhovateľka uhradila. Ďalej rozhodcovským rozsudkom sp. zn. RK-PC-1998/14-EK zo dňa 29.09.2015 bola navrhovateľka ako spotrebiteľ zaviazaná na zaplatenie sumy 2089,62 eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,065% denne sumy 80,37 eur od 25.02.2013 do 25.02.2013, zo sumy 80,37 eur od 25.03.2013 do 26.03.2013, zo sumy 80,37 eur od 25.05.2013 do 26.05.2013, zo sumy 80,37 eur od 25.06.2013 do 01.07.2013, zo sumy 80,37 eur od 25.07.2013 do 30.07.2013, zo sumy 80,37 eur od 25.08.2013 do 25.08.2013, zo sumy 80,37 eur od 25.09.2013 do 26.09.2013, zo sumy 80,37 eur od 25.10.2013 do 30.10.2013, zo sumy 80,37 eur od 25.01.2014 do 26.01.2014, zo sumy 80,37 eur od 25.05.2014 do 11.06.2014, zo sumy 80,37 eur od 25.06.2014 do 12.10.2014, zo sumy 80,37 eur od 25.07.2014 do 03.11.2014, zo sumy 80,37 eur od 25.08.2014 do zaplatenia, zo sumy 80,37 eur od 25.09.2014 do zaplatenia, zo sumy 80,37 eur od 25.10.2014 do zaplatenia, zo sumy 1848,51 eur od 28.10.2014 do zaplatenia, pričom zmluvná pokuta nebola písomne dohodnutá, v zmluve absentuje písomná dohoda o zmluvnej pokute, preto je zmluvná pokuta s poukazom na ustanovenie § 544 ods.2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná pre absenciu obligatórnej náležitosti písomnej formy o zmluvnej pokute.

Súd sa v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo1/2009 zo dňa 31.07.2009 podľa ktorého Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Preto mal súd v rámci dokazovania touto skutočnosťou zaoberať a ustáliť, či obsah právneho úkonu, v ktorom je výška úrokov 60% ročne, neodporuje dobrým mravom, a to aj v prípade, keď sa účastníci právneho úkonu na výške úrokov dohodli. Hoci maximálna výška úrokov za úvery nie je nijakým predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav spravidla pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Z verejne prístupnej internetovej stránky Národnej banky Slovenska, na ktorej sa nachádza dokument "priemerné úrokové miery úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny / stav a nové obchody/ za december 2012

vyplýva priemerná úroková miera z nových úverov pre domácnosti, spotrebiteľské a ostatné úvery, teda za spotrebiteľský úver so splatnosťou od 1 do 5 rokov v decembri 2012 predstavovala úroková sadzba 10,58 % ročne, teda dohodnutý úrok 76,21% prevyšuje viac ako sedemnásobne bankový priemerný úrok za spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Z tohto možno konštatovať, že dohodnutý úrok 76,21%, ktorý viac ako sedemnásobne prevyšuje úrok stanovený v bankách za spotrebiteľské úvery v mesiaci december 2012, teda platný v čase uzavretia zmluvy, potom je dohodnutý úrok v rozpore s dobrými mravmi čo spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500019173 zo dňa 13.12.2012. Súd prvého stupňa ďalej poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 434/2014 zo dňa 25.06.2014 v právnej veci POFI CREDIT Slovakia s.r.o. podľa ktorého dojednanie úrokov z úveru pre občana v miere viac ako 34% ročne, ktorá miera významne prevyšuje priemernú mieru úrokov z nových úverov poskytovaných obchodnými bankami obyvateľstvu so začiatkom fixácie 1 až 5 rokov, porušuje pravidlá morálneho charakteru, teda v rozpore s dobrými mravmi. Dojednanie o zmluvnej odmene za úver v zmluve účastníkov je neplatné a odporca má povinnosť vrátiť len sumu skutočne čerpanej istiny. Celá konštrukcia služby odkladu splátok a odplaty uvedená v bode 8 zmluvy je neprijateľná, výrazne zhoršujúca postavenie dlžníka - spotrebiteľa. Túto odmenu si veriteľ vyúčtováva v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, či odporca bude mať o takúto "službu" záujem alebo nie resp. či mu bude poskytnutá alebo nie a odmena je ako taká neprimerane vysoká, keď jej suma takmer dosahuje sumu troch splátok, ktoré môžu byť odložené. Teda aj Dohoda o poskytnutí služby uvedená v bode 8 zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 13.12.2012 je neplatná. Celá konštrukcia služby odkladu splátok a odplaty uvedená v bode 8 zmluvy je neprijateľná, výrazne zhoršujúca postavenie dlžníka - spotrebiteľa. Túto odmenu si veriteľ vyúčtováva v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, či odporca bude mať o takúto "službu" záujem alebo nie resp. či mu bude poskytnutá alebo nie a odmena je ako taká neprimerane vysoká, keď jej suma takmer dosahuje sumu troch splátok, ktoré môžu byť odložené. Teda aj Dohoda o poskytnutí služby uvedená v bode 8 zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 13.12.2012 je neplatná.

Z rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/1201/2012 z 20.06.2013, z ktorého vyplýva, že nevyhnutnosť ochrany spotrebiteľa je daná jeho nerovným postavením vo vzťahu spotrebiteľ - dodávateľ (obchodník, profesionál), vyplývajúcim z nerovnováhy vyjednávacej sily nerovnomernosti znalostí a z ekonomickej neúmernosti zdrojov vo veciach spotrebiteľských úverov je to spotrebiteľ, ktorý pre nedostatok finančných prostriedkov žiada o úver. Systém ochrany zavedený aj smernicou 93/13 vychádza z myšlienky, že sa spotrebiteľ nachádza v nerovnom postavení voči predajcovi alebo poskytovateľovi tak z hľadiska vyjednávacej sily, ako aj z hľadiska úrovne informovanosti, čo ho vedie k tomu, že pristúpi k podmienkam vopred vyhotoveným predávajúcim alebo poskytovateľom, bez toho aby mohol ovplyvniť ich obsah. V tomto prípade navrhovateľ podpísal zmluvu o úvere bez možnosti spolu vytvoriť, alebo akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť ich obsah. Vnútroštátny súd musí posudzovať zneužívajúci charakter určitej zmluvnej klauzuly i bez návrhu. Možnosť súdu skúmať charakter jednotlivých zmluvných podmienok z úradnej povinnosti predstavuje prostriedok vhodný k dosiahnutiu toho, aby konkrétny spotrebiteľ nebol zneužívajúcou podmienkou viazaný a tým zabraňovať k ďalšiemu používaniu zneužívajúcich podmienok v zmluvách uzatváraných medzi spotrebiteľmi a podnikateľmi. Ide o kogentné ustanovenie, ktoré smeruje k nahradeniu formálnej rovnováhy, ktorú zmluva nastoľuje medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, rovnováhou skutočnou, ktorá umožňuje obnoviť rovnosť medzi týmito zmluvnými stranami.

Teda rozhodcovským rozsudkom bola navrhovateľka zaviazaná na plnenia, ktoré sú právom nedovolené, teda zmluva o úvere je absolútne neplatným právnym úkonom, tiež dohoda o zmluvnej pokute nemala písomnú formu preto je neplatná, teda rozhodcovským súdom bol porušený § 45 ods. 1 písm. i/ a l/ zákona č. 355/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, teda Stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie malo vplyv na výsledok sporu, teda rozhodcovský súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci v neprospech spotrebiteľa. Návrh navrhovateľky je podaný dôvodne, preto súd zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbitr so sídlom Framborská 3605, Žilina sp.zn. RK-PC-1998/14-EK zo dňa 29.09.2015 o zaplatenie sumy 2089,62 eur s príslušenstvom.

Navrhovateľka je ako spotrebiteľ oslobodená od súdnych poplatkov, preto súd zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku odporcu podľa § 2 ods.2 citovaného zákona podľa položky 3 písm. c/ sadzobníka súdnych poplatkov k zákonu č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch vo výške 331,50 eur.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods.1 OSP tak, že navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal, lebo jej žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Partizánske na Krajský súd v Trenčíne, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu, rozhodol senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier - § 221 ods. 1 O. s. p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.) - odvolacím dôvodom sú len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak odporca nesplní povinnosť, ktorá mu bola uložená vykonateľným rozhodnutím, má navrhovateľ možnosť domáhať sa jej splnenia podaním návrhu na vykonanie exekúcie.